

2. Какъвъ и да е приговорътъ, трѣбва ли той да се подложи на народното одобрение?

Тоя въпросъ бѣше рѣшенъ отрицателно, съ едно болшинство отъ 423 срѣщу 281 гласъ.

3. Какво наказание се пада на Людовика?

Отъ 721 гласъ 387 дадоха мнѣние за смъртъ и 334 за различни други наказания, като изгнание, окови или затворъ въ тъмница.

Вернио, който прѣдсѣдателствуваше на това заседание, прочете приговорътъ съ тѣжовно вълнение, макаръ и самъ той да бѣше подалъ гласътъ си за смъртно наказание.

Защитата поиска отлагание; едно вишегласие отъ 70 гласа го отхвърли.

Приговорътъ бѣше изпълненъ на 21 януар. 1793 г. Людовикъ умрѣ съ чисто християнска покорностъ. Населението, което бѣше въ твърдѣ възбудено и заплашително положение прѣзъ време на процеса, слѣдъ расправилята веднага се успокои.

Враждата която Людовикъ XVI бѣше подигналъ върху си, безъ да се глѣда на многото лични качества които го прѣпорѣчваха, леко се обяснява: като послѣденъ прѣдставителъ на старата наслѣдственна монархия, той фатално бѣ наслѣдилъ и всичката умраза, която бѣше накинпала срѣщу нея отъ вѣкове насамъ; освенъ това, въ негово име и съ негово съгласие, както всѣкому бѣ извѣстно емигрантитѣ, въ съюзъ съ чуждитѣ войски, минаха прѣзъ френската граница, като исказваха намѣрение да възстановятъ тая монархия съ всичкитѣ ѝ злоупотрѣбления и да накажатъ съ смъртъ всички, които сж земали какво годѣ участие въ революцията.

Тѣй сжщо леко се обясня и приговорътъ на Конвента. Единодушенъ върху виновността на Людовика, той се дѣлеше по другъ въпросъ: трѣбва ли Людовикъ да се накаже съ смъртъ? който бѣше първо — право-